ఓం నమో భగవతే శ్రీరమణాయ

రమణభాస్కర

(సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, ది. 25-12-01, కొవ్వాడ)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

షిర్డీబాబాగారు ఎక్కువగా రెండుమాటలు చెప్పేవారు 1. శ్రద్ద, 2. సహనం. మనం ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావాలంటే శ్రద్ద, సహనం చాలా ముఖ్యం. శ్రద్ద లేకపోతే జీవితంలో ఏదీ సాధించలేము. శ్రద్ద ఆత్మవిశ్వాసమును పెంచుతుంది. శ్రద్దవలన చిన్నపనినికూడా సమగ్రంగా చేయగలుగుతాము. శ్రద్ధవలన జ్ఞానంకలుగుతుంది. సహనంవలన హృదయంయొక్క లోతులు పెరుగుతాయి. సహనంఉన్న వ్యక్తిద్వారా సమాజమునకు శాంతి, కాంతి అందుతుంది. సహనంను నెమ్మదిగా ప్రాక్టీసు చేస్తూఉంటే మనస్సుకు కంట్రోలువస్తుంది. అందువలన శ్రద్ధ, సహనం వీటిని జీవితంపొడుగునా కాపాడుకొంటూ రావాలి. శరీరం భౌతికమైనఅగ్నికి ఆహుతిఅవ్వకముందే మన రాగద్వేషములు జ్ఞానాగ్నికి ఆహుతిఅవ్వాలి. ఎవడైతే శరీరంఉండగానే తన అహంవృత్తిని జ్ఞానాగ్నిలో కాల్చి బూడిదచేసుకొన్నాడో వాడికి మాత్రమే బ్రహ్మజ్ఞానం అనుభవంలోనికి వస్తుంది. మనకు ఎంతచదువుఉన్నా, ధనంఉన్నా, అధికారంఉన్నా ఈశ్వరుడి అనుగ్రహం లేకపోతే మనకు శాంతి, సుఖం, ఆనందంలేదు. ఆయన దయ అవసరం. అందువలన మీరు ఏపనిచేసినా ఈశ్వరుడి ప్రీతికోసం, ఈశ్వరుడిదయను పొందటంకోసం చేయండి. భక్తిపేరుమీద సోమరితనం పెరగకూడదు. ఎంతోకొంత సమాజమునకు సేవచేయటంద్వారా ఈశ్వరుని దయకు పాత్రులవుతాము. కంగారుపడవద్దు, నిదానంగా ముందుకు ప్రయాణంచేయండి. మనం ఎలాపనిచేస్తే, ఎలామాట్లాడితే, మనకు ఎటువంటి తలంపులువస్తే మరల మనం వెనక్కి తిరిగి చూడవలసిన పనిలేదో, మనం దుఃఖపడవలసిన పనిలేదో అలా పనిచేయండి, అలా మాట్లాడండి, అటువంటి తలంపులే మన బ్రెయిన్‌లోనికి రానివ్వాలి. ఇలా జీవించటంవలన భగవంతుని అనుగ్రహానికి పాత్రులవుతాము.

ఒక గురువుగారి దగ్గరకు ఒక భక్తుడువచ్చి నాకు ఆత్మజ్ఞానం గురించి బోధించండి అని అడిగాడు. అప్పడు అక్కడ హాలులో పదిమంది కూర్చొని ఉన్నారు. ఎవరూ లేనప్పడు రా

చెపుతాను అన్నారు గురువుగారు. ఆ భక్తుడు ఒకగంట తర్వాతవెళ్ళి గురువుగారితో అందరూ వెళ్ళిపోయారు. ఆత్మజ్ఞానం గురించి చెప్పటం ప్రారంభించండి అని అడిగాడు. అప్పడు గురువుగారు ఇక్కడ ఎవరూలేరా అని అడిగారు. ఎవరూలేరు నేను ఒక్కడినే ఉన్నాను అని చెప్పాడు. ఎవరూ లేనప్పడు కదా నీకు చెపుతానుఅని చెప్పింది, నేను ఉన్నాను అంటున్నావుకదా. ఆ నేనును పోగొట్టుకొనిరా అప్పడు చెపుతాను అన్నారు గురువుగారు. దానిఅర్థం ఏమిటిఅంటే ఆనేను ఉన్నంతకాలం, దేహాభిమానంఉన్నంతకాలం నీకు ఆత్మవిద్య గురించి చెప్పిన దానిగురించి నీకు తెలియదు, ఆవిద్య నీగుండెకు తాకదు. అందరి హృదయాలలో అంతర్యామిగా ఉన్న భగవంతుడే తన భక్తుడిపట్ల జాలితో, భక్తుని పరిపక్వతనుబట్టి అతనికి బోధించి తరింపచేయటానికి ఒక రూపం ధరించివస్తాడు. ఆయనే గురువు. ఎన్నో సంస్కరణలుచేస్తూఉంటారు. కాని సంస్కరణలవలన మానవుడు దుఃఖంలోనుండి విడుదలపొందలేడు. ఎవడైతే దుఃఖాన్ని దాటివెళ్ళాడో వాడుమాత్రమే ఇతరులను దుఃఖంనుండి విడుదలచేయగలడు. అందువలన మహాత్ముల పాదాలను ఆశ్రయించి, వారిని ఆరాధించటంవలన వారు దుఃఖాన్ని దాటివెళ్ళారు కాబట్టి మనలనుకూడా వారిస్థాయికి మోసుకొనిపోతారు. కొంతమంది బాబాగారిని ఆశ్రయించవచ్చు, కొంతమంది భగవాన్‌ను ఆశ్రయించవచ్చు, కొంతమంది రామకృష్ణుడిని ఆశ్రయించవచ్చు. మనం ఏ పడవలో ప్రయాణం చేసినా నదినిదాటాలి. అలాగే మనం ఏ మహాత్ముడిని ఆశ్రయించిన ఈ దుఃఖసముద్రాన్ని దాటాలి. అదిముఖ్యం. జననమరణ ప్రవాహమునుండి విడుదలపొందటానికి ఎవడైతే మనకు సహాయసహకారములు అందిస్తున్నాడో వాడేగురువు. మనకు కావలసింది ప్రచారంకాదు, పవిత్రతకావాలి అది మర్చిపోవద్దు. చివరి శ్వాసవరకూ మనం పవిత్రులం అవ్వటానికి ప్రయత్నంచేస్తూనేఉండాలి. ప్రచారంవలన ఎవరికీ జ్ఞానంరాదు. పవిత్రతవలన జ్ఞానం కలుగుతుంది. ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో పవిత్రత చాలాముఖ్యం. మనమనస్సు ప్రచారంమీదకు వెళుతూఉంటే పవిత్రత సాధించాలనే బుద్ధిపోతుంది. మీరు ఎంతచదువుకొని ఎన్ని డాక్టరేట్లు పుచ్చుకొన్నా, ఎంతపాండిత్యం సంపాదించినా మనస్సులో వికారములులేని స్థితిని పొందటం, రజోగుణం, తమోగుణాలను అతిక్రమించటం, ప్రకృతి గుణాలనుదాటి ప్రకృతిలేని స్థితిని పొందటం చాలాకష్టం. దానికి నీతెలివితేటలు సరిపోదు, నీసాధనసరిపోదు. ఈశ్వరానుగ్రహం లేకుండా వీటిని అతిక్రమించటం అసాధ్యం, దుస్సాధ్యంఅని చెప్పారు. స్వర్గరాజ్యం ఎక్కడోలేదు, నీహృదయంలోనేఉందిఅని జీసెస్‌చెప్పారు. సాత్వికులు ధన్యులువారు స్వతంత్రించుకొందురు.

సత్వగుణం పెంచుకొంటే నీకు శాంతికలుగుతుంది, స్వేచ్ఛవస్తుంది. ప్రేమలేకుండా ఒకమనిషి ఇంకో మనిషిని అర్థంచేసుకోలేడు. ప్రేమలేని వ్యక్తికి హృదయంలోఉన్న ఈశ్వరుడుకూడా ఎరుకపడడు ఎందుచేతనంటే ఆయన ప్రేమస్వరూపుడు.

మనం అందరము దేహానికి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యతఇచ్చి పొరపాటు చేస్తున్నాము. ఈ దేహమేఆత్మ, ఈదేహమేసర్వస్వంఅనుకొంటున్నాము. ఇంక మనకు లోచూపు ఎలాకలుగుతుంది. 24 గంటలు దేహాభిమానంతో కాలిపోయేవాడికి ఆత్మజ్ఞానం ఎలా కలుగుతుంది. ఈ దేహానికి ఆత్మకు ఎట్టి సంబంధంలేదుఅని దృఢమైన నిర్ణయం ముందు మనకు రావాలి. మన ఇంద్రియాలను, మనస్సును, దేహాన్ని, భగవంతుడు మనకు ఇచ్చిన అన్ని అవకాశములను భగవదనుభవం పొందటానికి ఉపయోగించుకోవాలి. మనం కొంచంకొంచెంగా మంచిని ఆచరిస్తూఉంటే ఆ మంచితనమే మనలో వికాసాన్ని తీసుకొనివస్తుంది. మంచితనమే జ్ఞానంఅన్నాడు సోక్రటీస్. ఇప్పుడు నేనుఅనేటప్పటికి నీమనస్సు, నీదేహంఎలా స్ఫురిస్తున్నామో అలాగే నేనుఅనేసరికి నీ హృదయంలోఉన్న చావులేని వస్తువు, బ్రహ్మం నీకు స్ఫురించాలి. అది నీ కడసారిజన్మ. ఆస్థితికి చేరటానికి, ఆస్ఫూర్తి నీకు రావటానికి భగవంతుడు ఇచ్చిన అవకాశములను మేగ్జిమమ్ ఉపయోగించుకోవాలి. భగవంతుడు మనహృదయంలోనేఉన్నాడుకాని మనకు తెలియటంలేదు. భగవంతుడు నీలోపలేఉన్నాడని మనకు బోధించి ఆయనతో అనుసంధానాన్ని కలుగజేసేవాడే గురువు. బాబా మాట్లాడే ప్రతీమాట దేవునితో సమానము కారణముఏమిటిఅంటే అది ఎవరో అహంకారాన్ని సంతృప్తిపరచటానికి చెప్పినమాటలుకాదు, ఎక్కడో హృదయాంతరాళములనుండి వస్తాయి. మన ఇంటికి చుట్టాలువస్తే అవసరం లేకపోయినా ఎక్కువగా మాట్లాడతాము లేకపోతే వారి అహంకారం సంతృప్తిపడదు. మనం చేసేపని ఏమిటిఅంటే ఒకరి అహంకారమును ఇంకొకరు సంతృప్తిపరచుకొంటూఉంటాము. ఈలోపు మరణంవస్తుంది, ఈశరీరాన్ని తీసుకొనివెళ్ళి స్మశానంలోపడేస్తారు, ఎక్కడో ఒకచోట పడేయాలికదా. అలాగని శరీరాన్ని నెగ్లెట్ చేయమనికాదు దానికి ఎంతవరకు విలువఇవ్వాలో అంతే ఇవ్వాలిగాని ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత శరీరానికి ఇవ్వకూడదు. ఆకలివేస్తే అన్నంతిను, రోగంవస్తే మందులువేసుకో అంతేగాని 24 గంటలు దేహంగురించే ఆలోచిస్తూఉంటే నీకు ఆత్మజ్ఞానం ఎలాకలుగుతుంది. బాబాగుడిలోనే ఉన్నారు మనలోలేరు అనుకోవద్దు. ఆయన మనలోకూడాఉన్నారు. మనలోఉండి

మనలోపలఉన్న బలహీనతలను, వాసనలను మనకు తెలియజేసి, వాటిని తొలగించుకోవాలనే బుద్ధిని కలుగజేసి, వాటిని తొలగించుకొనేశక్తిని నీకుఇచ్చి వాటినుండి నిన్ను విడుదలచేస్తాడు లేకపోతే ఈ ప్రకృతిగుణాలనుండి విడుదలపొందటంఅసాధ్యం. మనకు శత్రువులు లోపలేఉన్నారు, బయట శత్రువులేరు. కోరిక, కోపం ఇవే మన శత్రువులు. ఈలోపలఉన్న శత్రువులను వదిలేసి బయట శత్రువులమీద ఎలా పగ తీర్చుకొందాం, వారిమీద ఎలా కక్షతీర్చుకొందాం, వాడిని ఎలా అవమానంచేద్దాముఅని చూస్తూఉంటాము ఎందుచేతనంటే మన శత్రువులు మనలోపలే ఉన్నారని మనం మర్చిపోయాము. నీ మనస్సుకు అంతర్దృష్టిని కలుగజేసి నీ శత్రువులు ఎవరో నీకు తెలియజేసి వాటినుండి నిన్ను విడుదలచేసేవాడే గురువు. అహంకారమును సంతృప్తిపరచటంకోసం జీవించేవారికి చీకటిలోకాలువస్తాయి. ఈశ్వరుడిని సంతృప్తిపరచటంకోసం జీవించేవారికి మోక్షంవస్తుంది. అందుచేత దైనందిన జీవితంలో మనం ఎలా జీవిస్తున్నాము ఈశ్వరుడి ప్రీతికోసం పనిచేస్తూ జీవిస్తున్నామా లేక

ఆత్మ ఆనంద స్వరూపం, ప్రేమ స్వరూపం. ఆత్మ ప్రేమనుబట్టే సమస్తమూ ప్రియమౌతున్నది. ప్రేమ ఆత్మకంటే వేరుకాదు. విషయప్రేమ తక్కువ తరగతి ప్రేమ. ఇక ఆత్మ అనేది కేవలం ప్రేమయే. మరొకరకంగా చెప్పితే భగవంతుడు ప్రేమ స్వరూపుడు అన్నా అదే.

- భగవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి

అహంకారమును తృప్తిపరచటంకోసం జీవిస్తున్నామాఅని ఎవరికివారు పరిశీలన చేసుకోవాలి. శవబుద్ధినుండి విడుదలపొంది శివబుద్ధిని పొందటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. అదేసాధన.

మాకు అశాంతిగాఉంది, దుఃఖంవస్తోందిఅని చాలామందిఅంటారు. దానికి కారణం వైరాగ్యంలేకపోవటం. మనిషికి ఎంతోకొంత వైరాగ్యంఉండాలి. వైరాగ్యంలేకపోవటంవలన ప్రతీచిన్నవిషయానికి రియాక్టుఅవుతారు. మనం బాగుపడాలిఅంటే యాక్షన్‌పెంచుకోవాలి, రియాక్షన్ తగ్గించుకోవాలి. మా అత్తగారు కారణంలేకుండా నన్ను తిడుతోందిఅని ఒకకోడలు భగవాన్‌తో చెపుతుంది. మీఅత్తగారు ఎవరిని తిడుతున్నారు. దేహమునేనుఅనేబుద్ధి నీకుఉందికదా దానిని తిడుతోంది. దేహమునేనుఅనేబుద్ధిని నీవుపోగొట్టుకోవాలి. నీవు దానిని పోగొట్టుకోలేకపోతున్నావు మీఅత్తగారు దానిని పోగొట్టుకోవటానికి నీకు సహాయంచేస్తున్నారు అదికూడా సాధనే అన్నారు భగవాన్. ఏదిపోగొట్టుకోవాలో ముందు నీకు తెలియాలి. ఎవరైనా తిడుతూఉంటే కంగారుపడేది నీదేహంకాదు, దేహమునేనుఅనేబుద్ధికి కంగారువస్తోంది, అసలు నీవు తొలగించుకోవలసింది దానినే. అది ముందు నీకు అర్థంకావాలి. దైనందినజీవితంలో మీరుచేసే ప్రతీపని, మాట్లాడేప్రతీమాట గురువుఅనుగ్రహంపొందటానికి సహకరించేదిగా ఉండాలి. గురువు అనుగ్రహంలో పడితే మీపని పూర్తిఅయిపోతుంది. ట్రైనులో బెర్తు రిజర్వుచేసుకొంటే ఒకేసారి రెండు పనులు అయిపోతాయి. నిద్రఅయిపోతుంది, గమ్యానికి వెళ్ళిపోతాము. అలాగే గురువుఅనుగ్రహం పొందినవాడికి ఈదేహయాత్ర సుఖంగా, శాంతిగా వెళ్ళిపోతుంది, వాడు పొందవలసింది ఏదో పొందుతాడు. సాధనపేరుమీద వాడికి సఫరింగ్ ఉండదు. బెర్తు రిజర్వుచేసుకొన్నవాడికి ప్రయాణబడలికలేకుండా ప్రయాణం సాగిపోతుంది. ఎన్ని స్టేషన్లుమారినా వాడికి తెలియదు. ఒకవేళ ఇంజను ఎక్కడయినా చెడిపోయినా, ఇంజను మారుస్తారు. వాటిగొడవ ఏమీ వాడికి అక్కరలేదు, శుభ్రంగానిద్రపోతాడు. అలాగే గురువు అనుగ్రహంలో పడినవాడు ఏకష్టంలేకుండా బ్రహ్మానుభవంపొందుతాడు. ఒకవేళ నీవు తప్పించుకోవాలి అనుకొన్నా ఆయన అనుగ్రహంనుండి తప్పించుకోలేవు, బ్రహ్మానుభవం కలిగేవరకూ నిన్ను విడిచిపెట్టడు. గురువుకు మీపొగడ్తలు అక్కరలేదు, మీరుబాగుపడటం ముఖ్యం. ఒకోసారి మీతోప్రేమగా మాట్లాడతాడు, ఒకోసారి ఎదురుగాఉన్నా మీతోమాట్లాడడు. ఎక్కడో దూరంగా ఉన్న ఇతరులను పలకరిస్తాడు. వారితో ఆప్యాయంగా మాట్లాడతాడు మీవంకకూడాచూడడు.

5A

అప్పుడు ఇదేమి గురువుఅని మీకు కోపంవస్తుంది. మీలోపలఉన్నకోపం మీకు తెలియపర్చటానికి ఇటువంటి చిట్కాలు ఎన్నో గురువుచేస్తూ ఉంటాడు. ఒకోసారి ప్రేమగా మాట్లాడతాడు. ఒకోసారి కఠినంగామాట్లాడతాడు ఎందుకు అలామాట్లాడుతున్నాడో ఆయనకు తెలియాలిగాని మనకు తెలియదు. గురువు బాహ్యంగా ఒకరితో కఠినంగా మాట్లాడినా, ఒకరితో నెమ్మదిగా మాట్లాడినా లోపల హృదయంలో అందరిపట్ల సమానంగా ఉంటాడు, ఏమీ బేధంఉండదు. నీతో ఎలా మాట్లాడితే నీవు బాగుపడతావో అది గురువు చూసుకొంటూఉంటాడు. గురువు ఆగ్రహంకూడా అనుగ్రహమే అని గ్రహించినవారు ధన్యులు.

నేను అదిచేసాను, నేనుఇదిచేసానుఅని అస్తమాను వాటిని మోసుకొని తిరగవద్దు. అలా అనుకోవటంవలన అజ్ఞానం పెరుగుతుంది, మరణానంతరం చీకటిలోకాలు మిగులుతాయి. నీవు చేసింది మర్చిపో. మీకు కష్టాలు ఎక్కువగా వస్తున్నాయిఅని కంగారుపడవద్దు. సహనం విడిచిపెట్టవద్దు. ఇప్పుడు మీకుఉన్న సహనంకంటే ఇంకా సహనం పెంచుకోవాలికాని ఉన్న సహనాన్ని విడిచిపెట్టవద్దు. ఎవరిని గురువుగా ఎన్నుకోమంటారుఅంటే ఎవరి సమక్షంలో నీ మనస్సును నీవు మర్చిపోతున్నావో, ఎవరిసమక్షంలో ఆనందంలో, శాంతిలో ఊగిసలాడుతున్నావో వారిని నీ గురువుగా తీసుకోఅని చెప్పారు. బాబా ఎంత నిరహంకారో ఉదాహరణకుచెపుతున్నాను. నేను ఎంతోగొప్పవాడినిఅని మీరు అనుకొంటున్నారు మీరు విసర్జిస్తున్న మలంలో పురుగులు ఉంటాయి అందులో ఒక పురుగుతో సమానంనేను అని బాబాచెప్పారు. అహంకారం ఉన్నవాడు ఎవడైనా ఈమాట చెప్పగలడా ? ఈమాట అన్నాడని మనం ఆయనను పూజించటం మానివేస్తున్నామా? లేదు. ఒకటి మనం అర్థంచేసుకోవాలి ఆ మనిషికి అర్హతఉంటే, ఆ మనిషికి చైతన్యస్థాయి ఉంటే వాడు పూజింపబడతాడు మనకు ఇష్టంఉన్నా లేకపోయినా. అది భగవంతుడి చట్టం, ఈశ్వరుడి ప్రణాళిక. మనకు కావలసింది పుస్తకజ్ఞానంకాదు, బ్రహ్మంజ్ఞానంకావాలి. దేహవాసనలోనుండి, లోకవాసనలోనుండి, శాస్త్రవాసనలోనుండి మనలను విడుదలచేసేవాడే నిజమైనగురువు.

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు

23-01-02 To 28-01-02		క్యాంప్
31-01-02	గురు	మహిళా మండలివద్ద, నర్సాపురం
03-02-02	ఆది	లక్కవరం, తూ॥గో॥జిల్లా (మల్కీపురం వద్ద)
07-02-02	గురు	చిలకలపూడి (బందరు) రంగనాధస్వామి గుడి
08-02-02 To 15-02-02		అరుణాచలం క్యాంప్

కాశిపాడు గ్రామంలో శ్రీరామ భక్త సమాజ స్వర్ణోత్సవములు

ది. 16-01-2002న గణపవరం మండలం కాశిపాడు గ్రామంలో టి.టి.డి. వారి ఆధ్వర్యంలో శ్రీ రామభక్త సమాజ స్వర్ణోత్సవముల సందర్భముగ సంకీర్తనాచార్య కీ॥శే॥ శ్రీ వేగిరాజు వెంకట రామరాజుగారి కాంశ్య విగ్రహాన్ని సద్గురు శ్రీనాన్నగారు ఆవిష్కరించినారు. ఈ కార్యక్రమమునకు తాడేపల్లిగూడెం శాసనసభ్యులు శ్రీ యర్రా నారాయణ స్వామిగారు ముఖ్య అతిథిగా విచ్చేసి ప్రసంగించినారు. అనంతరం జరిగిన సభలో శ్రీనాన్నగారు రామరాజుగారియొక్క భక్తిని, రామనామంయొక్క ప్రాముఖ్యతను చెప్పినారు. నిరంతరము రామనామం స్మరించుటవలన మనస్సు శుద్ధి అవుతుందని దానిద్వారా మానసిక ఆరోగ్యము చేకూరుతుందని శ్రీనాన్నగారు వివరించి చెప్పినారు. సభకు విచ్చేసిన భక్తుల కోరికపై స్వర్గీయ వేగిరాజు వెంకట రామరాజుగారికి "సంకీర్తనా చక్రవర్తి" బిరుదును శ్రీనాన్నగారు యిచ్చినారు.

సంకీర్తనాచార్య కీ॥శే॥ శ్రీ వేగిరాజు వెంకట రామరాజుగారి కాంస్య విగ్రహాన్ని ఆవిష్కరిస్తున్న సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు

అదేరోజున మధ్యాహ్నం గం॥2-00లకు సద్గురు శ్రీనాన్నగారు శివాలయ ప్రాంగణంలో ఏర్పాటుచేసిన సభలో ఆధ్యాత్మిక శాంతిని గూర్చి ప్రవచించినారు.

జిన్నూరులో రాష్ట్రస్థాయి మినీ వాలీబాల్ పోటీలు

శ్రీ చెరుకూరి బుద్ధరాజుగారి సన్మానం

శ్రీ కొక్కిరిగడ్డ జయరాజుగారి సన్మానం

విజయం సాధించిన పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా జట్టు

విజయం సాధించిన శ్రీకాకుళం జట్టు

జిన్నూరులో శ్రీ అల్లూరి సత్యనారాయణరాజు జిల్లా పరిషత్ హైస్కూలు గ్రౌండులో 2002 జనవరి 12,13,14,15 తేదీలలో రాష్ట్రస్థాయి మినీ వాలీబాల్ పోటీలు జరిగినాయి. ఈ పోటీలు జిన్నూరు హైస్కూలు పూర్వ విద్యార్థి సంఘమువారిచే నిర్వహింపబడినవి.

ఈ పోటీలలో బాలుర విభాగంలో శ్రీకాకుళం జట్టు, బాలికల విభాగంలో పశ్చిమగోదావరి జిల్లా జట్టు విజయం సాధించినవి.

ముగింపు సభలో సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు ఆంధ్రప్రదేశ్ టెన్నిస్ వెటరన్ అసోసియేషన్ అధ్యక్షులైన శ్రీ చెరుకూరి బుద్ధరాజుగార్ని, పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా పరిషత్ చైర్మన్ శ్రీ కొక్కరిగడ్డ జయరాజుగార్ని ఘనంగా సన్మానించినారు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు మాట్లాడుతూ ఈ క్రీడాపోటీలు మనస్సు నిర్మలత్వానికి, చెడు వ్యసనాల జోలికి పోకుండా కాపాడటానికి, బాలబాలికలు చిన్న వయస్సునుండి క్రీడాశక్తిని పెంపొందించుకోవడానికి ఉపయోగపడుతుందని అన్నారు.